

Ernest Hemingway: BRIJEGOVI KAO BIJELI SLONOVI

Brijegovi u dolini rijeke Ebro bili su dugi i bijeli. Na ovoj strani nije bilo ni hlada ni drveća, a stanica se nalazila između dvaju traka pruge na suncu. Odmah uz stanicu prostirala se topla sjena zgrade, a jedna zavjesa od nanizanih bambusovih perli visila je na otvorenim vratima bara kao zaštita od muha. Amerikanac i djevojka, koja je bila s njim, sjedili su u hladovini ispred zgrade. Bilo je prilično toplo, a express iz Barcelone trebao je stići za četrdeset minuta. Na ovom raskrižju je stajao dvije minute pa zatim nastavljao za Madrid.

«Što ćemo piti?» pitala je djevojka.

Skinula je šešir i stavila ga na klupu.

«Prilično je toplo», rekao je muškarac.

«Ajmo piti pivo.»

«Dos cervezas», kazao je muškarac okrenuvši se zavijesi.

«Velika?» pitala je žena s vrata.

«Da. Dva velika piva.»

Žena donese dvije čaše piva i dva podmetača. Stavila je podmetače i čaše s pivom na stol i pogledala čovjeka i djevojku. Djevojka je gledala brijegove. Bili su bijeli na suncu, a zemlja je bila tamna i suha.

«Izgledaju kao bijeli slonovi», rekla je.

«Nikad nisam vidio bijelog slona.» Muškarac je pio pivo.

«Pa ti ga ne bi ni vidio.»

«Mogao sam ih vidjeti», rekao je čovjek. «To što ti kažeš da ih ne bih vidio ne dokazuje ništa.»

Djevojka pogleda zavjesu od perli. «Nešto je napisano na njoj» rekla je. «Što to znači?»

«Anis del Toro. To je piće.»

«Je l' bismo mogli probati?»

Čovjek viknu «molim vas» kroz zavijesu.

Žena izađe iz bara.

«Hoćemo dva Anis del tora»

«S vodom?»

«Hoćeš s vodom?»

«Ne znam» rekla je djevojka. «Je li to dobro s vodom?»

«Dobro je.»

«Hoćete s vodom?» pitala je žena.

«Da, s vodom.»

«Ima okus gospinog bilja», reče djevojka i spusti čašu.

«Ovdje sve ima takav okus.»

«Da», reče djevojka. «Sve ima okus gospinog bilja. Naročito sve one stvari na koje se dugo čeka, kao što je pelin.»

«Oh, prestani.»

«Ti si počeo», rekla je djevojka. «Ja sam uživala, lijepo sam se zabavljala.»

«Dobro, pokušat ćemo se zabavljati.»

«Dobro, pokušala sam. Rekla sam da planine izgledaju kao bijeli slonovi. Zar to nije bilo sjajno?»

«Bilo je sjajno.»

«Htjela sam probati ovo novo piće. Pa to je jedino što radimo – zar ne – gledamo stvari i probamo nova pića?»

«Vjerovatno.»

Djevojka je gledala brda.

«Lijepa su ova brda», rekla je. «Ona u stvari ne sličje na bijele slonove. Podsjećaju me samo na boju njihove kože ovako kroz drveće.»

«Da popijemo još nešto?»

«Može.»

Topao vjetar udarao je zavjesu od perli o stol.

«Bilo je ugodno i hladno», rekao je muškarac.

«Divno je», kazala je djevojka.

«To je u stvari laka operacija», rekao je muškarac. «Pa to i nije operacija.»

Djevojka pogleda u zemlju, tamo gdje su bile noge od stola.

«Znam da ti to neće smetati. To, u stvari, nije ništa. Samo se pusti zrak unutra.»

Djevojka je šutjela.

«Ići ću s tobom i bit ću s tobom cijelo vrijeme. Samo se pusti zrak unutra i sve se događa savršeno normalno.»

«A što ćemo raditi poslije?»

«Poslije će nam biti lijepo. Kao i prije.»

«Kako znaš?»

«Pa jedino nas to muči. To je jedino zbog čega smo nesretni.»

Djevojka pogleda zavjesu od perli, ispruži ruku i uhvati dva niza perli.

«I ti misliš da će nam poslije biti lijepo i da ćemo biti sretni.»

«Znam da hoćemo. Nemoj se bojati. Znam mnoge koji su to napravili.»

«I ja», rekla je djevojka. «I poslije su svi bili tako sretni.»

«Pa», rekao je muškarac, «ako nećeš ti to ne moraš učiniti. Ali ja znam da je to jako jednostavno.»

«I ti to stvarno želiš?»

«Mislim da je to najbolje. Ali ne želim da to napraviš ako ti to doista ne želiš.»

«A ako to napravim, bit ćeš sretan i sve će biti kao prije i ti ćeš me voljeti?»

«Ja te i sada volim. Ti znaš da te volim.»

«Znam, ali ako to napravim, opet će biti lijepo kad ću reći da nešto izgleda kao bijeli slonovi, i tebi će se to sviđati.»

«Da, sviđat će mi se. I sad mi se sviđa, ali sad ne mogu na to misliti. Znaš kakav sam kad me nešto brine.»

«Ako to napravim, više se nikada nećeš brinuti.»

«To me neće brinuti jer je jednostavno.»

«Onda ću to napraviti. Zato što za mene nije važno.»

«Što želiš time reći?»

«Ja sebi nisam važna.»

«Ali meni si važna.»

«O, da. Ali sebi nisam važna. I napraviti ću to, i onda će sve biti lijepo.»

«Neću da to napraviš ako se tako osjećaš.»

Djevojka ustade i prošeta do kraja stanice. Na drugoje strani su bila žitna polja i drveće duž obale rijeke Ebro. Daleko preko rijeke bile su planine. Žitnim poljem se kretala sjenka jednog oblaka i ona ugleda rijeku kroz drveće.

«A mogli smo imati sve ovo», rekla je, «mogli smo imati sve, a svakog dana nam je to sve manje moguće.»

«Što si rekla?»

«Rekla sam da smo mogli imati sve. «

«Mi i možemo imati sve.»

«Ne, ne možemo. To više nije naše.»

«Naše je.»

«Ne nije. I kad ti to jednom oduzmu, više ga nikad ne dobiješ.»

«Ali nisu nam oduzeli.»

«Vidjet ćemo.»

«Dođi u hlad», rekao je. «Ne smiješ se tako osjećati.»

«To nije osjećaj», rekla je djevojka. «Ja znam.»

«Ne želim da napraviš ništa što ti sama nećeš...»

«Niti da napravim ono što nije dobro za mene», rekla je. «Znam. Možemo dobiti još jedno pivo?»

«Možemo. Ali moraš shvatiti...»

«Shvaćam, rekla je djevojka. «Zar ne možemo prekinuti ovaj razgovor?»

Sjeli su za stol i djevojka je gledala brijegove na suhoj strani doline, a muškarac je gledao u nju i u stol.

«Moraš shvatiti», rekao je, «da ja ne želim da ti to napraviš ako to ne želiš. Potuno se slažem da ideš do kraja ako ti to nešto znači.»

«Zar tebi to ništa ne znači? Mogli bismo si to dopustiti.»

«Naravno da mi znači. Ali ja ne želim nikog osim tebe. Ne želim nikog drugog i znam da je to vrlo jednostavno.»

«Da, ti znaš da je to vrlo jednostavno.»

«Ti to možeš tako reći, ali ja znam.»

«Da li bi sad napravio nešto za mene?»

«Napravit ću sve što hoćeš.»

«Da li bi molim te, molim te, molim te prestao govoriti?»

Ništa nije rekao već je gledao u kofere pored zida. Na njima se nalaze naljepnice svih hotela u kojima su provodili noći.

«Ali ja ne želim da ti to napraviš», rekao je, «meni uopće nije stalo do toga.»

«Počet ću vrištati», rekla je djevojka.

Žena izađe kroz zavjesu sa dvije čaše piva i stavi ih na vlažne podmetače.

«Vlak stiže za pet minuta.»

Djevojka joj se vedro osmjehnula.

«Bit će bolje da prenesem kofere na drugu stranu stanice.», rekao je muškarac.

Ona mu se osmjehne.

«Dobro. Poslije se vrati da popijemo pivo.»

On podiže dva teška kofera i odnese ih oko stanice na drugi kolosijek. Pogleda niz prugu, ali vlaka nije bilo. Pri povratku prođe kroz bar u kojem su ljudi pili čekajući vlak. On popije za šankom jedan anis promatrajući ljude. Svi su smireno čekali vlak. Izašao je kroz zavijesu od perli. Ona je sjedila za stolom i nasmješila mu se.

«Da li se bolje osjećaš?» upitao je.

«Dobro mi je», rekla je. «Ništa mi nije. Dobro mi je.»